

vonnis

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 290903 / HA ZA 07-2143

Vonnis van 17 december 2008 (bij vervroeging)

in de zaak van

1. de vennootschap naar buitenlands recht
HENKEL KGaA,
gevestigd te Düsseldorf, Duitsland,
2. de vennootschap naar buitenlands recht
HANS SCHARZKOPF & HENKEL GmbH & Co. KG,
gevestigd te Grünwald, Duitsland,
eiseressen in conventie,
verweersters in reconventie,
advocaat mr. K. Limperg,

tegen

de vennootschap naar buitenlands recht
DRAMERS S.A.,
gevestigd te Poznan, Polen,
gedaagde in conventie,
eiseres in reconventie,
advocaat mr. M.P.V. den Engelsman.

Partijen zullen hierna Henkel en Dramers genoemd worden. Van de zijde van Henkel is de zaak behandeld door mr. M.E. Santman, advocaat te Amsterdam.

1. De procedure

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
 - het tussenvonnissen van 10 september 2008, en de daarin genoemde stukken,
 - de akte uitlating over toepassing indicatietarieven in IE-zaken van de zijde van Henkel, met producties 13-17,
 - de akte ter rolle van de zijde van Dramers.

2. De verdere beoordeling

- 2.1. De rechtbank neemt over een volhardt bij hetgeen zij heeft overwogen in het tussenvonnissen van 10 september 2008 (hierna: het tussenvonnissen).
- 2.2. In het tussenvonnissen heeft de rechtbank geoordeeld dat de vorderingen in conventie grotendeels toewijsbaar zijn, dat de vorderingen in reconventie moeten worden afgewezen en dat Dramers daarom in conventie en reconventie in de redelijke en evenredige

proceskosten in de zin van artikel 1019h van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (hierna: Rv) dient te worden veroordeeld. Partijen zijn in verband met de proceskostenveroordeling in de gelegenheid gesteld zich bij akte uit te laten over de toepassing van de indicatietarieven voor IE-zaken aangezien die nog niet waren gepubliceerd ten tijde van de comparitie.

2.3. Het betoog van Henkel dat Dramers de door haar gevorderde proceskosten niet heeft bestreden en dat die reeds daarom voor volledig vergoeding in aanmerking komen, is ongegrond. In het tussenvonnis heeft de rechtbank al vastgesteld dat de door Henkel gespecificeerde kosten door Dramers zijn betwist. De rechtbank dient dus te bepalen in hoeverre de opgegeven kosten voor vergoeding in aanmerking komen.

2.4. In dit verband stelt de rechtbank voorop dat Henkel zowel in conventie als in reconventie vergoeding van haar proceskosten overeenkomstig artikel 1019h Rv heeft gevorderd, maar dat zij de gevorderde kosten niet heeft gesplitst in een deel voor de conventie en een deel voor de reconventie. Zij vordert een totaalbedrag van €40.519,69. Aangezien Henkel niet inzichtelijk heeft gemaakt welk deel van die kosten voor welke zaak zijn gemaakt, gaat de rechtbank ervan uit dat de kosten gelijkelijk over de conventie en reconventie zijn verdeeld. De rechtbank begrijpt de vordering van Henkel dus zo dat zij zowel in conventie als reconventie een vergoeding van €20.259,85 eist.

2.5. Het verweer van Dramers dat Henkel onvoldoende heeft onderbouwd dat voornoemde kosten daadwerkelijk zijn gemaakt, is ongegrond. Henkel heeft het gevorderde bedrag onderbouwd met facturen en gedetailleerde urenspecificaties. Het gegeven dat die facturen zijn gericht aan het Nederlandsch Octrooibureau (hierna: NOB) in plaats van Henkel, kan niet leiden tot een andere conclusie. Henkel heeft namelijk – als zodanig onweersproken – uiteengezet dat zij haar advocaat heeft ingeschakeld via het NOB.

2.6. Daarnaast betoogt Dramers dat de door Henkel gevorderde kosten niet redelijk en evenredig zijn in de zin van artikel 1019h Rv. De gegrondheid van dat verweer dient te worden beoordeeld aan de hand van de indicatietarieven.

2.7. De rechtbank verwerpt het betoog van Henkel dat de indicatietarieven in dit geval niet van toepassing zijn. De tarieven zijn van toepassing op alle procedures waarin na 1 augustus 2008 vonnis wordt gewezen. Daarvan is in dit geval sprake aangezien het tussenvonnis dateert van 10 september 2008 en dit eindvonnis wordt gewezen op 17 december 2008. Dat het vonnis in deze zaak aanvankelijk was bepaald op een datum voorafgaand aan 1 augustus 2008, maakt dat niet anders. Blijkens de tekst van de indicatietarieven is de datum waarop vonnis wordt gewezen (en dus niet de datum waarop het vonnis aanvankelijk was bepaald) beslissend. Daar komt bij dat Henkel, anders dan zij meent, niet wordt benadeeld door toepassing van de tarieven. De tarieven veranderen de aanspraak van Henkel op een redelijke en evenredige kostenveroordeling niet. De indicatietarieven en de toelichting daarop bieden de rechtbank en partijen slechts een handvat voor de beoordeling van de redelijkheid en evenredigheid van de kosten. Dat handvat kan Henkel in haar voordeel gebruiken om haar aanspraak te onderbouwen, zoals zij ook heeft gedaan in haar akte.

2.8. De rechtbank merkt de zaak in conventie aan als een niet-eenvoudige zaak in de zin van de indicatietarieven. Daarbij weegt mee dat de vorderingen zijn gebaseerd op verscheidende grondslagen, dat relevant feitenonderzoek is gedaan en dat vertaalkosten noodzakelijk waren omdat Dramers in het buitenland is gevestigd. Daarnaast is de rechtbank met Henkel van oordeel dat het een zaak “met pleidooi” betreft aangezien de rechtbank partijen uitdrukkelijk in de gelegenheid heeft gesteld ter comparitie een pleitnota voor te dragen en over te leggen, en Henkel ook van die gelegenheid gebruik heeft gemaakt. Gelet daarop wordt een bedrag van maximaal €25.000,00 redelijk en evenredig geacht. Aangezien het gevorderde bedrag van €20.259,85 onder die grens ligt, is de in conventie gevorderde kostenveroordeling volledig toewijsbaar.

2.9. De zaak in reconventie betreft minder grondslagen dan de zaak in conventie en verweer daartegen was ook overigens niet complex. Bovendien hangt de zaak in reconventie inhoudelijk samen met de zaak in conventie, zodat aangenomen moet worden dat verweer tegen de eis in reconventie relatief weinig extra tijd kost. Daarom zal in reconventie het indicatietarief voor een eenvoudige bodemzaak met pleidooi als maximum worden gehanteerd, te weten €10.000,00.

2.10. Henkel heeft niet gemotiveerd waarom in reconventie een hogere vergoeding dan de voornoemde tarieven redelijk en evenredig is. De door haar genoemde argumenten voor overschrijding van de tarieven hebben uitsluitend betrekking op de zaak in conventie. In reconventie heeft Henkel zelf juist voorgesteld het tarief voor een eenvoudige bodemzaak te hanteren. De gevorderde proceskosten in reconventie zullen daarom worden toegewezen tot een bedrag van €10.000,00.

2.11. Op grond van het voorgaande moet worden geoordeeld dat Dramers dient te worden veroordeeld in kosten van het geding, in conventie begroot op €20.259,85 aan advocaatkosten, te vermeerderen met €251,00 aan griffierecht en €70,83 aan kosten deurwaarder, in reconventie begroot op €10.000,00.

2.12. Voor de motivering van de overige beslissingen wordt verwezen naar het tussenvonnissen.

3. De beslissing

De rechtbank

in conventie

3.1. verklaart het Benelux-deel van de internationale merkinschrijving MAN'S PERFEKT met registratienummer 775284 nietig voor alle waren waarvoor het merk is ingeschreven, en gelast doorhaling van die inschrijving,

3.2. veroordeelt Dramers in de proceskosten, aan de zijde van Henkel tot op heden begroot op €20.581,68,

3.3. verklaart dit vonnis voor wat betreft de proceskostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad,

in reconventie

3.4. wijst de vorderingen af,

3.5. veroordeelt Dramers in de proceskosten, aan de zijde van Henkel tot op heden begroot op €10.000,00,

3.6. verklaart dit vonnis voor wat betreft de proceskostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is gewezen door mr. P.H. Blok en in het openbaar uitgesproken op 17 december 2008.